

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Thomæ A Kempis Can. Reg. S. Augustini. De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Augustæ Vindel., 1772

Caput XXII. De consideratione humanæ miseræ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45780)

non dubium, quin te ferventius emendares.

Si etiam futuras inferni, sive purgatorii pœnas cordialiter perpenderes, credo, quod libenter labores & dolorem sustineres, & nihil rigoris formidares.

Sed quia ad cor ista non transeunt, & blandimenta adhuc amamus, ideo frigidi, & valde pigri remanemus.

6. Sæpe est inopia spiritus, unde tam leviter conqueritur miserum corpus.

Ora igitur humiliter ad Dominum, ut det tibi compunctionis spiritum, & dic cum Propheta: *Ciba me Domine pane lachrimarum, & potum mihi in lachrimis, in mensura.*

C A P U T XXII.

De consideratione humane miserie

I. **M**iser es, ubicunque fueris, & quocunque te verteris, nil ad Deum te convertas.

Quis

Quid turbaris, quia non succedit tibi, sicut vis & desideras?

Quis est, qui habet omnia secundum suam voluntatem? Nec ego, nec tu, nec aliquis hominum super terram.

Nemo est in mundo sine aliqua tribulatione vel angustia, quamvis Rex sit, vel Papa.

Quis est, qui melius habet? utique qui pro Deo aliquid pati valet.

2. Dicunt multi imbecilles, & infirmi: Ecce! quam bonam vitam ille homo habet, quam dives, quam magnus, quam potens, & excelsus?

Sed attende ad cœlestia bona, & videbis, quod omnia ista temporalia nulla sint; sed valde incerta & magis gravantia, quia nunquam sine sollicitudine & timore possidentur.

Non est hominis felicitas habere temporalia ad abundantiam: sed sufficit ei mediocritas.

Vere miseria est, vivere super terram.

Quan-

Quanto homo voluerit esse spiri-
tualior; tanto præsens vita fiet ei
amarior, quia sentit melius, & videt
clarius humanæ corruptionis defe-
ctus.

Nam comedere, bibere, vigilare,
dormire, quiescere, & laborare, &
cæteris necessitatibus naturæ subja-
cere; vere magna miseria est, &
afflictio homini devoto, qui liben-
ter esset absolutus, & liber ab om-
ni peccato.

3. Valde enim gravatur interior
homo necessitatibus corporalibus in
hoc mundo.

Unde Propheta devote rogat,
quatenus liber ab istis esse valeat,
dicens: *De necessitatibus meis erue
me Domine.*

Sed væ non cognoscentibus suam
miseriam: & amplius væ illis, qui
diligunt hanc miseram, & corrupti-
bilem vitam.

Nam in tantum quidam hanc am-
plectuntur (licet etiam vix necessa-
ria

ria laborando, aut mendicando habeant) ut, si possent hic semper vivere, de regno Dei nihil curarent.

4. O infani & infideles corde, qui tam profunde in terris jacent, ut nihil nisi carnalia sapiant!

Sed miseri adhuc in fine graviter sentient, quam vile, & nihilum erat, quod amaverunt.

Sancti autem Dei, & omnes devoti amici Christi, non attenderunt, quæ carni placuerunt, nec quæ in hoc tempore floruerunt: sed tota spes eorum & intentio ad æterna bona anhelabat.

Ferebatur totum desiderium eorum sursum ad mansura, & invisibilia, ne amore visibilium traherentur ad infima.

5. Noli frater amittere confidentiam proficiendi ad spiritualia: adhuc habes tempus & horam.

Quare vis procrastinare propositum tuum? Surge, & in instanti incipe, & dic: *Nunc tempus est faci-*

D

ciens-

*ciendi, nunc tempus est pugnandi
nunc aptum tempus emendandi.*

Quando male habes, & tribularis
tunc tempus est promerendi.

Oportet te transire per ignem
& aquam, antequam venias in re-
frigerium.

Nisi tibi vim feceris, vitium non
superabis.

Quamdiu istud fragile corpus ge-
rimus, sine peccato esse non possi-
mus, nec sine tædio, & dolore vi-
vere.

Libenter haberemus ab omni ma-
feria quietem; sed quia per pecca-
tum perdidimus innocentiam, am-
firmus etiam veram beatitudinem.

Ideo oportet nos tenere, patien-
tiam, & Dei expectare misericor-
diam; donec transeat iniquitas hæc
& mortalitas absorbeat a vita.

6. O quanta fragilitas humana
quæ semper prona est ad vitia.

Hodie confiteris peccata tua, &
cras iterum perpetras confessa.

Nunc

Nunc proponis cavere, & post horam agis, quasi nihil proposuisses.

Merito ergo nosipfos humiliare possumus, nec unquam aliquid magni de nobis sentire; quia tam fragiles, & instabiles sumus.

Cito etiam potest perdi per negligentiam, quod multo labore vix tandem acquisitum est per gratiam.

7. Quid fiet de nobis adhuc in fine, qui tepescimus tam mane?

Væ nobis, si sic volumus declinari ad quietem, quasi jam pax sit, & securitas, cum necdum appareat vestigium veræ sanctitatis in conversatione nostra.

Bene opus esset, quod adhuc iterum instrueremur, tanquam boni novitii, ad mores optimos: si forte spes esset de aliqua futura emendatione, & majori spirituali profectu.